

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513201174
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3513201174.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú F. A., nar. dňa XX.XX.XXXX a maloletého J. A., nar. dňa XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenými Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov matky F. A., štátnej občianky Q. republiky, bytom Z. F. nad V., F. 3, prechodne bytom Z. F. nad V., V. XX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko- JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Legionárska č. 14 a otca Ing. J. A., štátneho občana Q. republiky, bytom Z. F. nad V., F. 3, prechodne bytom Z. F. nad V., P. 5, o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/32/2013-279 zo dňa 02. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o vyživovacej povinnosti, nedoplatku na zročnom výživnom, úprave styku, t.j. vo výrokoch II - VI **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom č.k. 9P/32/2013-279 zo dňa 02. apríla 2014 rozhodol, že maloletá F. a maloletý J. sa zverujú do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať deti a spravovať majetok detí v bežných veciach sú oprávnení obaja rodičia. Ďalej určil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletej F. sumou 150,- eur mesačne v období od 6.2.2013 do 31.10.2013, sumou 100,- eur mesačne v období od 1.11.2013 do 31.12.2013 a sumou 120,- eur mesačne od 1.1.2014 naďalej a na výživu maloletého J. sumou 100,- eur mesačne v období od 6.2.2013 do 31.10.2013, sumou 50,- eur mesačne v období od 1.11.2013 do 31.12.2013 a sumou 90,- eur mesačne od 1.1.2014 naďalej. Zároveň určil nedoplatok na výživnom na obe maloleté deti za obdobie od 6.2.2013 do 2.4.2014, ktorý povolil otcovi maloletých detí splácať popri bežnom výživnom v splátkach po 50,- eur mesačne na každé z detí spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Prvostupňový súd ďalej upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa s deťmi stretávať prvé tri mesiace od právoplatnosti tohto rozsudku každý nepárny piatok od 16,00 hod. do 19,00 hod., každú nepárnu sobotu od 09,00 hod. do 19,00 hod., každú nepárnu nedeľu od 09,00 hod. do 18,00 hod. a v ďalších mesiacoch každý nepárny víkend od piatku od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Napokon prvostupňový súd rozhodol, že matke maloletých detí oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva a o trovách štátu a trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a o ich zastupovaní a spravovaní ich majetku oboma rodičmi a tiež rozhodnutie o úprave styku otca s maloletými deťmi odôvodnil prvostupňový súd podľa § 36 ods. 1 a § 24 ods. 3 až 5 Zákona o rodine, keď zo záverov znaleckého posudku č. 11/2014 Mgr. Karola Zabáka vyplynulo, že obaja rodičia sú schopní v plnej miere sa o deti postarať, deti majú k obom rodičom rozvinuté bohaté citové väzby ale mierne sa oslabil citová väzba medzi deťmi a otcom a znížil sa tiež vplyv otca na výchovu detí. Táto skutočnosť vyplynula z odchodu otca z domácnosti a tiež z konfliktu medzi rodičmi detí. Deti sa citovo priklonili na stranu matky. O zverení detí do starostlivosti matky súd rozhodol z dôvodu bližšej citovej väzby detí k matke a tiež z dôvodu, že otec v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s partnerkou, ku ktorej majú deti negatívny vzťah, žiarlia na ňu a prenosovo i na jej syna. Zverenie maloletých detí

do osobnej starostlivosti matky tak bolo jediným možným riešením v záujme maloletých detí. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletými deťmi, tu súd prvého stupňa rovnako prihliadal predovšetkým na závery znaleckého dokazovania. Znalec v posudku konštatoval, že obe deti sú už citovo od rodičov čiastočne odseparované, dokážu teda vydržať bez jedného rodiča i niekoľko dní. Keďže si maloleté deti musia zvyknúť na to, že situácia v rodine sa už nezmení, rodičia spolužitie neobnovia a otec žije s inými osobami, upravil súd prvého stupňa styk otca s maloletými deťmi tak, aby sa v prechodnom období situácia stabilizovala, maloleté deti si na realitu zvykli a tejto sa prispôbili. Preto bol styk otca s deťmi upravený počas prvých troch mesiacov bez prespania každý druhý víkend tak, aby deti mohli čo najviac času tráviť s otcom, realizovať spoločné aktivity a v rámci nich pochopiť, že otec je tu pre nich. Po uplynutí tohto času bude už podľa názoru prvostupňového súdu vytvorená situácia na to, aby deti u otca prespali. Súd upravil styk otca s deťmi iba počas víkendov, i keď pôvodne súd zamýšľal upraviť styk otca s deťmi i v priebehu týždňa tak, ako to urobil v predbežnom opatrení, ktoré v konaní vydal. Ukázalo sa však, že realizácia styku v priebehu pracovného týždňa je nereálna, podľa prehľadu dní, ktoré takto otec s deťmi strávil je zrejmé, že otcovi takáto úprava styku nevyhovuje. Sám sa vyjadril, že by si deti bral v priebehu týždňa hocikedy, keby to matka umožňovala, avšak nevie povedať, v ktoré dni by styk mal prebiehať, a to s ohľadom na jeho súčasné zamestnanie. Nevedel sa vyjadríť ani k otázke prázdnin, keďže nevie, ako bude fungovať v zamestnaní a kedy si teda deti vlastne môže zobrať. Súd preto cez prázdniny styk otca s deťmi neupravil, keďže je potrebné zistiť, ako sa bude vyvíjať styk každý druhý víkend aj s prespatím detí u otca. Rozhodnutie o určení výživného otca na maloleté deti a nedoplatku na takto určenom výživnom prvostupňový súd odôvodnil podľa § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1 a 2 a § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine a zistenými pomermi maloletých detí a rodičov. Maloletá F. má v súčasnosti 12 rokov, má výdavky spojené so školou a školskými aktivitami /divadelné predstavenie v B., knihy nemčiny, výlet do hvezdárne, anglický týždeň/, navštevuje ZUŠ, čo na pol roka stojí 22,50 eur. Nosí okuliare, tieto kupovala matka v októbri 2013 za 147,- eur. Nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, nosí však ortopedické topánky, ktoré obom deťom kúpil otec. Maloletý J. má 10 rokov, má rovnako výdavky spojené so školou, navštevuje ZUŠ, čo stojí 40,- eur na pol roka. Maloletý má dobrý zdravotný stav. Matka detí je zamestnaná, dosahuje čistý mesačný zárobok vo výške 759,88 eur. Býva spolu s deťmi v prenajatom byte, kde platí mesačne nájomné vo výške 350,-eur. Sama zvýšené výdavky nemá. Matka detí inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec detí žije v byte s priateľkou a jej dcérou, otcovstvo k tomuto dieťaťu doposiaľ určené nebolo. Do 31.10.2013 bol zamestnaný v Základnej škole s MŠ v B., kde dosahoval príjem vo výške 709,29 eur. Následne bol z práce prepustený z dôvodu nedostatku kvalifikácie, čo súd považoval za objektívny dôvod straty zamestnania, bol evidovaný na úrade práce, kde dosahoval príjem vo výške cca 416,- eur mesačne. Od 01.01.2014 je zamestnaný, v januári 2014 mal príjem vo výške 537,67 eur a vo februári 2014 mal príjem vo výške 730,- eur. V priemere u terajšieho zamestnávateľa tak dosahuje 633,83 eur. Sám nemá zvýšené výdavky. Nemá inú vyživovaciu povinnosť (otcovstvo k jeho údajnému ďalšiemu dieťaťu doposiaľ určené nebolo). Vychádzajúc z takýchto pomerov na strane účastníkov sú výživné určil: -za obdobie od 06.02.2013 (deň podania návrhu) do 31.10.2013 (príjem otca bol vo výške 709,29 eur) vo výške 150,- eur na F. a 100,- eur na J.; -za obdobie od 01.11.2013 do 31.12.2013 (obdobie nezamestnanosti otca) vo výške 100,- eur mesačne na F. a 50,- eur na J. a za obdobie od 01.01.2014 naďalej vo výške 120,- eur na F. a 90,- eur na J.. Pri takomto výživnom je zachovaná zhruba rovnaká životná úroveň všetkých členov rodiny pri zohľadnení ich nákladov, potrieb a možností. Po zaplatení výživného zostáva otcovi detí dostatok finančných prostriedkov (cca 420,- eur) i na uspokojovanie vlastných potrieb. Na strane matky bude pritom príjem na jedného člena rodiny vo výške cca 339,- eur (po zohľadnení príjmu, rodinných prídavkov a výživného). Súd prvého stupňa bral do úvahy i skutočnosť, že otec detí žije v spoločnej domácnosti s ďalšou osobou, ktorá sa rovnako musí zo svojho príjmu podieľať na nákladoch týkajúcich sa bývania. Prvostupňový súd počiatok vyživovacej povinnosti otca k deťom určil odo dňa podania návrhu na súd, čím vznikol dlh na výživnom za dobu od 06.02.2013 do 02.04.2014. Tento bol u maloletej F. vyčíslený na celkovú sumu 1.503,55 eur: a/ január 2013 bol dlh 90,- eur, keďže otec detí zaplatil 60,- eur, b/ marec 2013 až október 2013 bol dlh každý mesiac po 123,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur každý mesiac, c/ november 2013 až december 2013 bol dlh v každom mesiaci 73,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur za každý mesiac, d/ január až marec 2014 bol dlh v každom mesiaci 93,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur za každý mesiac. U maloletého J. bol dlh na zročnom výživnom vyčíslený na celkovú sumu 863,55 eur: a/ január 2013 bol dlh 40,- eur, keďže otec detí zaplatil 60,- eur, b/ marec 2013 až október 2013 bol dlh každý mesiac po 73,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur každý mesiac, c/ november 2013 až december 2013 bol dlh v každom mesiaci 23,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur za každý mesiac, d/ január až marec 2014 bol dlh v každom mesiaci 63,35 eur, keďže otec detí zaplatil 26,65 eur za každý mesiac. Vzhľadom k výške dlhu bolo otcovi detí umožnené tento zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- eur s

tým, že splácanie dlhu bude síce pre otca detí finančne náročné, mal však dostatočne dlhé obdobie, v rámci ktorého si musel byť vedomý toho, že výživné mal platiť vo vyššej výške a teda mal pamätať na to, že výživné bude musieť doplatiť. Rozhodnutie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov matke maloletých detí súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 138 ods. 1 O.s.p. s tým, že matka nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a to s ohľadom na jej príjmy a výdavky. Rozhodnutie o trovách konania a trovách štátu si súd prvého stupňa vyhradil na čas po tom, ako bude právoplatne vyriešená otázka oslobodenia matky detí od platenia súdnych poplatkov a po tom, ako bude rozhodnuté o odvolaní matky voči uzneseniu, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie.

Proti tomuto rozsudku do výrokov o určení výživného, do výroku o nedoplatku na zročnom určenom výživnom a do výroku o úpravy styku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Poukázal na to, že pri určení výživného okresný súd nezohľadnil jeho náklady na výživu detí počas jeho stretávania sa s deťmi v období od marca 2013 doposiaľ. V tomto období sa na základe predbežného opatrenia súdu stretával s deťmi v nepárny týždeň utorok a štvrtok celé popoludnie a v párny týždeň od piatka popoludní do nedele. Tento styk pritom musel zabezpečovať v byte svojej matky, keďže podľa predbežného opatrenia musel zabezpečiť, aby sa styk realizoval bez prítomnosti jeho priateľky a jej syna. Nebola zohľadnená ani skutočnosť, že má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť, k maloletej Z. F.. S ohľadom na určené výživné nie je schopný tejto zabezpečiť rovnakú životnú úroveň ako maloletým F. a J.. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil výšku výživného tak, že túto určí za obdobie od marca 2013 do mája 2013, kedy sa narodila mal. Z. v sume 70,- eur na každé dieťa, za obdobie od júna 2013 do októbra 2013 v sume 50,- eur na každé dieťa, za obdobie od novembra 2013 do januára 2014 v sume 40,- eur na každé dieťa a za obdobie od februára 2014 naďalej v sume 80,- eur na každé dieťa. Nedoplatok na takto určenom výživnom navrhol otec splácať po 20,- eur mesačne. Pokiaľ ide o odvolanie proti úprave styku, dôvodil otec tým, že počas párných víkendov sa realizuje styk syna jeho priateľky s jeho otcom a to za prítomnosti jeho priateľky. Keďže jemu bol určený styk s deťmi na nepárne týždne, znamenalo by to, že by nemal možnosť stráviť žiadny víkend so svojou partnerkou a dcérou Z., čo by narušilo ich rodinný život. Navrhol preto zmeniť styk určený rozsudkom súdu prvého stupňa z nepárnych týždňov na párne.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletých detí. Žiadala rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Podľa nej je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí tak ako určil súd prvého stupňa. Poukázala na to, že otec je vlastníkom dvoch nehnuteľností a to 4izbového bytu a celoročne obývateľnej rekreačnej chaty. Pokiaľ ide o otcovstvo k maloletej Z. F., toto nebolo v čase rozhodovania súdu prvého stupňa určené. Matka maloletej okrem toho že poberá rodičovský príspevok pracuje ako lektorka nemeckého jazyka v spoločnosti O., odkiaľ má príjem. Popri prídavkoch na deti poberá aj výživné na syna V. vo výške 130,- eur mesačne. Tiež je vlastníčkou inej celoročne obývateľnej rekreačnej chaty. Pokiaľ ide o určený styk otca s maloletými deťmi, jeho určenie na nepárne týždne, tak maloletá F., ktorá má už 12 rokov prejavila záujem stretávať sa s otcom práve počas nepárnych týždňov, pretože jej najlepšia kamarátka je z rozvedenej rodiny a každý nepárny týždeň sa stretáva so svojím otcom. Maloletá tak chce mať párne týždne voľné pre stretávanie sa so svojou kamarátkou.

Kolízny opatrovník maloletých detí žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, nakoľko je podľa jeho názoru vo všetkých častiach v súlade so záujmami maloletých detí.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm a) O.s.p. v častiach o určení výživného otca na maloleté deti, o určení nedoplatku na zročnom výživnom a povolení jeho splácania a v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom otca i matky maloletých detí, oboznámením obsahu rodného listu mal. Z. F., výpisov z LV č. 4330 pre k.ú. Nové Mesto nad Váhom a č. 731 pre k.ú. Horné Bzince, výplatnej pásky otca maloletých detí za mesiac 4/2014 dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach podľa 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

V predmetnej právnej veci nebol rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zverení maloletých detí F. a J. do osobnej starostlivosti matky a o zastupovaní maloletých detí a správe ich majetku v bežných veciach oboma rodičmi odvolaním otca maloletých detí napadnutý, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Pokiaľ ide o určenie výživného otca na maloleté deti zo skutkového stavu zisteného dokazovaním pred súdom prvého stupňa vyplýva, že maloletá F. má v súčasnosti 12 rokov, má výdavky spojené so školou a školskými aktivitami, navštevuje ZUŠ, čo na pol roka stojí 22,50 eur. Nosí okuliare, tieto kúpila matka v októbri 2013 za 147,- eur. Nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, nosí však ortopedické topánky, ktoré obom deťom kúpil otec. Maloletý J. má 10 rokov, má rovnako výdavky spojené so školou, navštevuje ZUŠ, čo stojí 40,- eur na pol roka. Má dobrý zdravotný stav. Matka detí je zamestnaná, dosahuje čistý mesačný zárobok vo výške 759,88 eur. Býva spolu s deťmi v prenajatom byte, kde platí mesačne nájomné vo výške 350,-eur. Sama zvýšené výdavky nemá. Matka detí inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec detí žije v byte s priateľkou a dcérou Z.. Do 31.10.2013 bol zamestnaný v Základnej škole s MŠ v B., kde dosahoval príjem vo výške 709,29 eur. Následne bol z práce prepustený z dôvodu nedostatku kvalifikácie a ako evidovaný na úrade práce dosahoval príjem vo výške cca 416,- eur mesačne. Od 01.01.2014 je zamestnaný, v januári 2014 mal príjem vo výške 537,67 eur a vo februári 2014 mal príjem vo výške 730,- eur. Sám nemá zvýšené výdavky.

Z dokazovania doplneného odvolacím súdom na pojednávaní vyplynulo, že otec maloletých detí má od 9.4.2014 určené otcovstvo k maloletej Z. F.. S matkou maloletej Nikoly žije v spoločnej domácnosti, pričom táto je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a popri tom si privyrába ako lektorka v spoločnosti O.. Spolu s nimi žije aj jej syn, na ktorého jeho otec platí výživné 130,- eur mesačne. Príjem otca maloletých detí zo zamestnania bol za apríl 2014 742,43 eur v čistom. Otec maloletých detí vlastní 4izbový byt a rekreačnú chatu. V tomto byte býva jeho matka a otec maloletých detí spolu s priateľkou, jej synom a spoločnou dcérou Z. žijú v prenajatom mestskom byte, za ktorý platia okolo 350,- eur mesačne. Z výsluchu matky maloletých detí odvolací súd zistil, že jej pomery ani pomery maloletých detí sa od rozhodnutia súdu prvého stupňa nezmenili.

Podľa § 62 ods. 2, 4 a 5 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Posúdením skutkového stavu zisteného z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa a skutkového stavu zisteného z dokazovania doplneného odvolacím súdom, dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia výživného odporcu na maloleté deti F. a J. je vecne správny. Súdom prvého stupňa určené výživné zodpovedá zásadám uvedeným v citovaných ustanoveniach § 62 a § 75 Zákona o rodine. Zohľadňuje tak schopnosti a možnosti otca prispievať na výživu maloletých detí ako aj schopnosti, možnosti matky i jej osobnú starostlivosť o maloletých F. a J.. Vo vzťahu k pomerom otca maloletých detí určené výživné zohľadňuje aj zmenu v príjmoch otca dosahovaných v zamestnaní, resp. za dobu nezamestnanosti. Určené výživné zodpovedá aj preukázaným súčasným odôvodneným potrebám maloletých detí. Na správnosť určenia výživného súdom prvého stupňa nemala vplyv ani skutočnosť, ktoré ešte nebola súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania známa, že otec maloletých detí má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť, k maloletej Z. F.. Náklady na plnenie tejto vyživovacej povinnosti, ktoré musí otec vynakladať a ktoré majú byť zohľadnené pri určovaní výživného otca na maloleté deti F. a Romana, sú na druhej strane vykompenzované skutočnosťou, že otec maloletých detí vynakladá prostriedky na prenájom mestského bytu, hoci sám vlastní 4izbový byt, v ktorom žije len jeho matka. Tieto výdavky podľa odvolacieho súdu nemusel a nemusí otec maloletých detí vynakladať a preto sa podľa ustanovení § 62 Zákona o rodine tieto výdavky neberú pri rozhodovaní o výživnom otca na maloleté deti do úvahy. Okrem toho otec maloletých detí vlastní už spomínaný 4izbový byt a rekreačnú chatu a to na rozdiel od matky maloletých detí, ktorej boli maloletí F. a Roman zverení do osobnej starostlivosti a ktorá žiadne nehnuteľnosti nevlastní a za účelom zabezpečenia bývania si musí skutočne prenajímať byt. Uvedené skutočnosti, po zohľadnení príjmov a výdavkov oboch rodičov, tak vedú odvolací súd k záveru, že životná úroveň otca maloletých detí je určite vyššia ako životná úroveň ich matky a maloleté

deti preto majú podľa ustanovení § 62 Zákona o rodine právo sa na životnej úrovni svojho otca podieľať a to aj vo forme výživného od otca.

Za správny považoval odvolací súd aj rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach o určení nedoplatku na zročnom výživnom a povolení jeho splácania. Prvostupňový súd správne určil nedoplatok na určenom výživnom otca s prihliadnutím na doposiaľ otcom platené výživné a dobu, od ktorej bolo výživné na maloleté deti otcovi určené. Splátky zročného výživného určené súdom prvého stupňa v prípade výživného na obe maloleté deti po 50,- eur mesačne boli súdom prvého stupňa stanovené správne. Aj keď platenie určených splátok zročného výživného spolu s bežným výživným na maloleté deti, spolu sa jedná o sumu 310,- eur mesačne /120,- eur bežné výživné na maloletú F. + 90,- eur bežné výživné na maloletého J. + 2 x 50,- eur splátky zročného výživného/, je na hrane možností otca maloletých detí ale zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletých detí. Splácanie už zročného výživného bude aj pri takto určených splátkach trvať v prípade maloletej F. viac ako dva a pol roka a v prípade maloletého J. viac ako 17 mesiacov. Okrem toho je nezanedbateľnou skutočnosťou, na ktorú správne poukázal súd prvého stupňa, aj to, že otec maloletých detí v období, za ktoré mu bol vyčíslený dlh na zročnom výživnom, platil výživné počas 12 mesiacov len v minimálnej výške /26,65 eur na jedno dieťa/ a mal si byť vedomý toho, že vzhľadom na jeho možnosti a schopnosti ako aj potreby maloletých detí mu bude určené výživné na maloleté deti vo vyššej sume. Mal preto svoje hospodárenie prispôbiť tejto skutočnosti a vytvoriť si úspory na splatenie výživného.

Čo sa týka odvolania otca maloletých detí do výroku rozsudku súdu prvého stupňa o úprave styku, ani tu odvolací súd nemôže odvolanie otca hodnotiť ako dôvodné. Otec maloletých detí rozsah určeného styku ani nenapádal, len žiadal styk určiť na z nepárnych týždňov na párne, pretože počas párných víkendov sa realizuje styk syna jeho priateľky s jeho otcom a to za prítomnosti jeho priateľky. V prvom rade treba uviesť, že podľa vyjadrenia právnej zástupkyne matky maloletých detí má priateľka otca upravený styk svojho syna s jeho otcom za jej prítomnosti len na dobu troch hodín raz za dva týždne. Určenie styku otca s maloletými deťmi F. a J. na nepárne týždne, keď sa priateľka otca účastní styku svojho syna s otcom počas párných týždňov len po dobu troch hodín preto nijako nemôže ohroziť rodinný život otca maloletých detí. Okrem toho matka maloletých detí poukázala na to, že určenie styku s otcom na nepárne týždne zohľadňuje záujem maloletej F., ktorá sa počas víkendov párných týždňov stretáva so svojou najlepšou kamarátkou, ktoré je z rozvedenej rodiny a počas víkendov nepárnych týždňov má určený styk so svojím otcom. Nebol preto žiadny dôvod vyhovieť odvolaniu otca do výroku rozsudku súdu prvého stupňa o úprave styku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .